

Eelotsuse küsimused

Kas nõukogu 27. juuni 1985. aasta direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽¹⁾, mida on muudetud nõukogu 3. märtsi 1997. aasta direktiiviga 97/11/EÜ, millega muudetakse direktiivi 85/337/EMÜ teatavate riiklike ja eratööde keskkonnamõju hindamise kohta ⁽²⁾ ja Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. mai 2003. aasta nn üldsuse kaasamise direktiiviga 2003/35EÜ, milles sätestatakse üldsuse kaasamine teatavate keskkonnaga seotud kavade ja programmide koostamise ning muudetakse nõukogu direktiive 85/337/EMÜ ja 96/61/EÜ seoses üldsuse kaasamisega ning õiguskaitse kättesaadavusega ⁽³⁾ tuleb tõlgendada nii, et liikmesriik peab ette nägema keskkonnamõju hindamise kohustuse direktiivi I lisa punktis 20 (elektriõhuliinide ehitamine, mille pinge on vähemalt 220 kV ja pikkus üle 15 km) loetletud projektidele kahe või enama liikmesriigi territooriumile kavandatud rajatise korral ka siis, kui keskkonnamõju hindamise kohustuse aluseks olevat künnist (siin: pikkus 15 km) ei ületa selle liikmesriigi territooriumile jääv rajatise osa, kuid künnis saavutatakse või ületatakse, kui arvestada naaberliikmesriiki (desse) kavandatud rajatise osi?

⁽¹⁾ EÜT L 175, lk 40; ELT eriväljaanne 15/01, lk 248.

⁽²⁾ EÜT L 73, lk 5; ELT eriväljaanne 15/03, lk 151.

⁽³⁾ ELT L 156, lk 17; ELT eriväljaanne 15/07, lk 466.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Panevėžio apygardos teismas (Leedu Vabariik) 20. mail 2008 — Kriminaalmenetluses, milles süüdistatav on Edgar Babanov

(Kohtuasi C-207/08)

(2008/C 209/31)

Kohtumenetluse keel: leedu

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Panevėžio apygardos teismas

Põhikohtuasjas toimuva kriminaalmenetluse pool

Edgar Babanov

Eelotsuse küsimused

1. Kas Leedu Vabariigi kriminaalseadustiku artikkel 265, millega kohaldatakse tingimusteta kriminaalvastutust mistahes liiki

kanepi kasvatamise eest ilma ühegi erandita ja sõltumata selle toimeaine sisaldusest, on Euroopa Liidu õigusnormidega vastuolus, ja kui on, siis milliste õigusnormidega?

2. Kui vastus on jaatav, kas Leedu Vabariigi kohus võib teha otsuse siseriiklikku seadust, s.o kriminaalseadustiku artiklit 265 kohaldades, kui kasvatatud kanepi toimeaine sisaldus ei ületa 0,2 %?

Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) 20. mail 2008 esitatud apellatsioonkaebus Euroopa Ühenduste Esimese Astme Kohtu (viies koda) 28. veebruari 2008. aasta otsuse peale kohtuasjas T-215/06: American Clothing Associates versus Siseturu Ühtlustamise Amet

(Kohtuasi C-208/08 P)

(2008/C 209/32)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (esindaja: M. A. Folliard-Monguiral)

Teine menetluspool: American Clothing Associates SA

Apellandi nõuded

— Tühistada Esimese Astme Kohtu 28. veebruari 2008. aasta otsus kohtuasjas T-215/06 osas, milles leiti, et ühenduse kaubamärgi määruse ⁽¹⁾ artikli 7 lõike 1 punkt h ei ole kohaldatav teenuseid tähistavate kaubamärkide suhtes;

— mõista kohtukulud välja American Clothing Associates SA-lt.

Väited ja peamised argumendid

Apellant esitab oma apellatsioonkaebuse põhjendamiseks ühe väite, mis puudutab ühenduse kaubamärgi määruse artikli 7 lõike 1 punkti h rikkumist koostoimes 20. märtsi 1883. aasta tööstusomandi kaitse Pariisi konventsiooni (läbi vaadatud ja muudetud kujul) ⁽²⁾ artikliga 6 ter. Vastupidi sellele, mida leidis Esimese Astme Kohus, on viimati nimetatud artikkel, millele viitab ühenduse kaubamärgi määruse artikli 7 lõike 1 punkt h, tegelikult kohaldatav nii kaupu tähistavate kaubamärkide kui ka teenuseid tähistavate kaubamärkide suhtes.

Apellant märgib selle kohta esiteks, et Esimese Astme Kohus pani toime õigusnormi rikkumise, kui ta tõlgendas Pariisi konventsiooni artiklit 6 ter grammatiliselt ja kontekstiväliselt, võtmata arvesse selle sätte ja üldisemalt kogu konventsiooni mõtet; pärast selle muutmist 31. oktoobri 1958. aasta Lissaboni aktiga näeb konventsioon ette, et kõik kaubamärke puudutavad sätted laienevad ka teenuste kaubamärkidele, välja arvatud mõned sätted, mis käesolevasse asja ei puutu.

Teiseks väidab apellant, et ühenduse seadusandja ise ei ole nõus eristama kaupade kaubamärke ja teenuste kaubamärke, kuna ühenduse kaubamärgi määramise artiklis 29, mis võtab üle Pariisi konventsiooni artikli 4 A, mis puudutab prioriteediõigust, on sõnaselgelt nimetatud kaubamärgitaotlusega hõlmatud teenused.

Kolmandaks märgib apellant, et vastupidi sellele, mida leidis Esimese Astme Kohus edasikaevatud kohtuotsuses, tuleb 27. oktoobril 1994 Genfis vastu võetud lepingu kaubamärgiõiguse kohta artiklit 16 tõlgendada nii, et see selgitab Pariisi konventsiooni kohaldamisala, laiendamata seda siiski olukordadele, mis on konventsiooni kehtivas redaktsioonis välistatud.

Apellant rõhutab lõpuks, et hiljutises otsuses möönis ka Euroopa Kohus vähemalt kaudselt, et Pariisi konventsioon näeb ette kaupade kaubamärkide ja teenuste kaubamärkide võrdse kohtlemise.

(¹) Nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146).

(²) United Nations Treaty Series, köide 828, nr 11847, lk 108.

Kostja: Carsten von der Heyden.

Eelotsuse küsimus

1. Kas nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/577/EMÜ tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruumi sõlmitud lepingute korral (¹), artikli 1 lõike 1 esimest lauset tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab ka tarbija liitumist isikuühinguga, äriühinguga, seltsi või ühistuga, kui liitumise peamine eesmärk ei ole mitte äriühingu, seltsi või ühistu liikmeks hakkamine, vaid liikmeks astumine asendab — nagu see on tihti eelkõige suletud kinnisvarafondides osalemisega — investeringuid või vara saamist, mis on tavaliselt vastastikuste lepingute eesmäeks?
2. Kas nõukogu 20. detsembri 1985. aasta direktiivi 85/577/EMÜ tarbija kaitsmise kohta väljaspool äriruumi sõlmitud lepingute korral, artikli 5 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus siseriiklik (kohtupraktikast tulenev) õiguslik tagajärg direktiivi artikli 7 mõttes, mille kohaselt juhul, kui tarbija taganeb sellise koduukselepinguga ettenähtud liitumisest, siis on tal õigus nõuda äriühingult, seltsilt või ühistult taganemise jõustumise hetke seisuga arvutatud lahkumishüvitist, s.t äriühingule, seltsile või ühistule tehtud panuse suurusele tema lahkumise hetkel vastavat summat, kusjuures ta peab arvestama võimalusega, et äriühingu, seltsi või ühistu majandusliku arengu tõttu võib ta saada tagasi oma panusest väiksema summa või tal võib tekkida lisaks tehtud panuse kaotamisele koguni täiendav maksekohustus, kuna lahkumishüvitis on negatiivne?

(¹) EÜT L 372, lk 31; ELT eriväljaanne 15/01, lk 262.

Eelotsusetaotlus, mille esitas Bundesgerichtshof (Saksamaa) 22. mail 2008 — E. Friz GmbH versus Carsten von der Heyden

(Kohtuasi C-215/08)

(2008/C 209/33)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesgerichtshof

Põhikohtuasja pooled

Hageja: E. Friz GmbH.

22. mail 2008 esitatud hagi — Euroopa Ühenduste Komisjon versus Iirimaa

(Kohtuasi C-221/08)

(2008/C 209/34)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Euroopa Ühenduste Komisjon (esindajad: R. Lyal, W. Mölls)

Kostja: Iirimaa